د لمبو کلی

د شعرونو مجموعه

Ketabton.com

اسدالله »زمری«

کال 2000/۱۳۷۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم : د لمبو کلی
شاعر : اسدالله زمری
د چاپ تاريخ : ۱۳۷۹
لمړی چاپ : ۱۳۷۹
تيراژ : ۵۰۰ جلد

اهدا

زما سوځېدلو کليوالو ته !

د انټير نېټ په مخ ترتيب او ډيزاين کوونکې : مړوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکروټې

دزړه تنور کې مې سکروټې دي بلېږی پسی
په سر پرتې مې درنې ګټې دي درنېږی پسی
د وخت شپېږی راورېږي مې د روح په رخسار
په تن راوښتې راته ختې دي پلنېږي پسی

92/10/26

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او کرکه

دژوندانه دترخوزهرو....

له سرو وینو ډک دی !

دزمانی دکړاوونو په منګلو کښی ښکیل،

چی ددی سوی ګوګل تنګ محیط ئې لا ښکیکاږی

ورته حیران یمه زه

چی دی یوه موټی دغوښو اورګونو ټوټی،

ټولی نړی نه لادرنه او ستره

له ښو او ښکلو سره،او له بدیو ځینی

څنګه دا ستره مینه؟

څنګه دالویه کرکه؟

سره یوکړی او ځای کړی ئې ده خپل زړګی کې؛

پدی وړوکی ځای کې.

ورته حیران یمه زه؛

ورته حیرانه نړی....

۲/۱۴/ ۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هجرت شپه

خدایه څو مره دی اوږده د غم دا شپه شوه

له پیرۍ نه ئې اوږ ده هر ه شیبه شوه

ورته عمر د عیسی زغم د یونس را

چې مې ډ که د زړګې د زغم کا سه شوه

۹۳/۸/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان

اور پری بل ؤ له پخوا نه خو اوس سکور شو

د نیستي غرېئی په درست جهان کی خپور شو

ټول د مرګ او بد بختی فریاد فریاد شو

خوږ وطن می، دی خوارېه ولس ته ګور شو

۲۲/۸/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان مهاجر

لــه وطـن نه لری پـروت یـم لـکـه مـړي
د غــمــونــو تــور تـوفـان پـه مـخـه کړي
شی هر قدم چي ږدم غزي مې په پــښو
یتړی دغربت د ژوندون بارکړم سترې

۹۹/۸ /۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان ولس کړیکه

د کـالـه پـه انـګړ ګـډ راتـه مـرګـی شــــو
د کـلــو د سر د ښـمـن مـې سـکـنــي شــو
نه مي وس د کوم پاڅون شته، نه د ناستې
د وطـن هـر يـو قـدم مـی تـورلـوګــی شــو

۹۳/۸/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د طاعون په کام کې

نه د مرګ د پنجو ښکار شوم نه ژوندی یم
د وطــن د کندهٔوالو یو تـــور کودی یـــم
د غربت د طاعون کام کې یــم لــویــدلــی
په دې لوی جهـان کې تولو ته پردی یم

۸/۲۲/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال

په وطن مو راخپره توره و باده

په هر کور کښه د مرګ او ویر ژړا ده

د نوکرو نوکران مو باداران شول

خدایه دا مو بیا د کوم جرم سزا ده

۹۳/۸/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

داد دځمکی په سر جوړ جنت:آلمان کې

لکه پروت چې یم دغم په تور زندان کې

نه غړیـــږی یـــې لیــــدو ته زما سترګې

همیشه دی یم وطــــنــــه پـــــه آرمان کې

دتا مینی مې په تـــول بـــدن ،اوربل کړ

دسوز چیغه می خـوره شوه په آسمان کې

ستا په یاد می دزړه ویــنی و هــی داری

راته سوزی می هډونه سـتا هجــران کې

چی به نوم دخپل وطن وربـــاندی کیږدی

داسی ځای به پیدانه کړی تـول جهان کې

۹۳/۸/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

خلیفه کړ تا پخپله په جهان کې

تا اشرف المخلوقات کړ په قرآن کې

اوس چې سوځي تل د رنګ، نژاد توپیر کې

دا دي څه نفرت ګډ کړی په انسان کې

ورور دی وواژه د ورور په لاس په کرکه

دا وحشت خو موندنه شي په حیوان کې

چې دي ورک کړ د نیستۍ په تور ګرداب کې

څه ګناه دي وه لیدلې په افغان کې

که دې جوړ زما وطن ځینې دوزخ کړ

ما کړه بنخ د دې دوزخ په ګورستان کې

۹۳/۸/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو تګل

تودې اوښکې مې له سترګو وهي داري
بـــنـــدوي ئـې نشـــي هيڅ د ښو باري
د نـــظــــر بـه مـــخ پـــردې راته راکاږي
راتـــــه ښـــئـې دوطـــن دتــلــلو لاري

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زماني ناخوالې

که هر څومی دژوند شپې ورځې شی تیرې

ناخـــوالـــې دزمـــانې مې نه شی هیرې

نـــه سکون کـــې په قراریم نه سفرکې

نـــه پـــوهـــیـــږم چې وتـــښتمه چیرې

مرګ نـه نه لرمـه ویره هـــیڅ قسـم دې

چاپـــیـــر کړی یم دژوند دساتو ویـرې

دوطن خوږوالـی اوس راته خرګنـد شو

دغربـت بلا چی شوی رانه چاپیـــرې

دخـپـل وران وطن ایره به پری ورنکړم

که هر څومره شی ښکلاوې دلته ډیرې

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن په یاد

که مې نصیب شی یو ځل بیا کله دیدار دوطن

غېږ کې به کښېکاږم هر بوټی او خار دوطن

د بل په ملک کې که جنت وی شپه مې نه تیرېږی

د نورو قصر نه بهتر دی تور مزار د وطن

تر څو به سوزم د غربت په تناره : المان کی

خدایه او به مې کړې په بوټو د ګلزار د وطن

ښکلی وطن، مغزور ولس مې نن تالا والا شو

ورک شو هغه چې ئې اخیستی دی ازار و طن

زړه راته وائې چې ځه والو زه په غرو، رغونو

ګوندی پیدا کړی سر د روکی چیرته لار د وطن

ای د ملکونو خدایه !ای د دی دنیا مالکه !

کله به یو کړی د افغان ولس په کار د وطن ؟

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته او هلته

دلته چې وینم ټول وطن دی په ګلونو کې ډوب
یاد ته مې راشي خپل هیواد چې دی سرو وینو کې ډوب
دلته اسمان ته د ختلو تکلونه کیږي
زما ولس د شهیدانو په قبرونو کې ډوب
دلته د ژوند لپاره هڅې کیږي شپه او ورځ کې
هلته واره زاړه ، ځوانان دي ټول مرګونو کې ډوب
دلته مقام نه د انسان ستره نمانځنه کیږي
هلته هر څه دي د وحشت په تورتمونو کې ډوب
دلته ځاریږي،یو د بل نه تش د «مینې» په نوم
هلته دوه ورونه په کینو او نفرتونو کې ډوب
کله به ورسیږي پای ته د افغان غمیزه ؟
کله به هم زمونږ هیواد شي سرودونو کې ډوب

۱۹۹۳/۹/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

آشنا

ته مې یې د مینې الهه ته مې مولا د زړه
ته یې تلوسه زما او ته مې یې ، سودا د زړه
ته د محبت د باغ ګلونو ته د رنګ جلوه
ته مې یې د ژوند بهانه ، ته مې مسیحا دزړه
ته ښکلی نغمه یې چې د روح په ګوتو جوړه یې
ته یې ترنم ، ته ترانه ، ته مې غوغا دزړه
ته د کوه قاف پری او ته یې د جنت حوره
ته مې د خوښیو جام او ته مې یې سوما دزړه
تا ته دی خوښۍ شی ددنیا او د عقبی نصیب
ته چې مې په غم د زمانې کې ئې اشنا د زړه

۱۹۹۳/۹/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت او دوزخ

دې آزادۍ نه خپل زندان ښه دی
له دې ګلشن نه خپل ډیران ښه دی
که جرمنی دی د دې ځمکې جنت
ترینه دوزخ: افغانستان ښه دی

۱۹۹۳/۹/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیشې خوند

ځان مې په خم کې د شرابو لمبول غواړم
دا ډیر غمونه د دنیا لړ هیرول غواړم
د عمر تږی، د زمان ددښتو سترړی کوچی
یو ځل مې ژوند کې دغه تنده ماتول غواړم
ځینو ته یو څاڅکی شراب هم د کاسو ځای لري
زه یې موجونو کې د خپل سر آزمویيل غواړم
یم له ساقي نه پوروړی د شرابو یو جام
د بل له پاره یې د ځان مریې کول غواړم
خمار ځپلي ته معلوم دی سچه خوند د نیشې
د زړه په ژبه د مغزونو پوهول غواړم
سترګه د جام که د مینا لاری ته تکه سره شوه
زه یې د سرو شونډو خندا کې ښکلول غواړم
کومه نغمه چې خدای ځای کړې د ښیښې په خوله کې
د احساس غوږ باندی یې روح ته اورول غواړم
د سرو شرابو لړ غندل هم نا پوهي ده ډیره
هوښیار سړی یمه په سر یې اړول غواړم

۱۹۹۳/۹/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته او دلته

هلته له هری خوا باران غوندی مرګونه اوری
دلته چې هر لوری ته ګوری سره ګلونه اوری
هلته لمبې او لوګی خیږی د افغان له کوره
دلته فضا ،ځمکه ، اوبو باندی عطرونه اوری
هلته د وینو تور سیلاب دی ټول ولس اخیستی
دلته اختر دی، د ژوندون ښکلی رنګونه اوری
هلته د اوښکو په توفان کې یو ولس ډوبیږی
دلته کوڅه په کوڅه، کور په کور خوندونه اوری
هلته توپک غړیږي ، ژبه د انسان ګونګه ده
دلته د سولې سیوری خپور دی سرودونه اوری
هلته کړیږی انسانان د جنګ په سره دوزخ کې
دلته په دې دنیا هم واړه جنتونه اوری
هلته نازل هم د خالق هم د مخلوق غضب دی
دلته د قهر پر ځای هم د خدای رحمونه اوری
هلته سوځیږی د کلتور پښی د جهل اور کې
دلته د شرق له وریځو جوړ لوړ فرهنګونه اوری
ای د افغان ستره ملته لږ را وخوځیږه !
په تا د پلار او د نیکونو پیغورونه اوری

۱۹۹۳/۹/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وحشت دیو

دا څه حالت دی چې دې نوی چنګیز راوسته په کور د افغان
دیو د وحشت دی یاغی شوی په هر لور د افغان
هر څه تالا کړل ددې سپینې بلا سرو لاسونو
ګور کې ناارامه دی هر پلار او هره مور د افغان

۹۳/۹/۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه سوز

که مې یوه شیبه د زړه سوز کوم قلم واخلی
لکه د شمعې به اور، سر نه تر قدم واخلی
چې هم جهان ، هم مې جانان له ځانه ورتلم
څوک به زما له اوږو دغومره د روند غم واخلی
یو ځل به نه شی د مراد غوټۍ ګلونه کله
د ژوند نیالګی که مې د غم له اوښکو نم واخلی
د حوادثو توفانونو مې کړه کړله ملا
څراغ د عمر به مې څنګه تاب او دم واخـــلی
د حسرتو پنجې به راکاږی مرئ د امید
د زمانې دیو چې مې هیلو ځـینـې دم واخلی

۹۳/۹/۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسرت اوښکه

او ښکه د حسرت چې د غم سترګې نه جدا شوله
سوزته د زړګي يې په ژړا خپله ژړا شوله
و دريده، وريږديده، وښوئېده خاوروته
سترګو د احساس ته د ماتم د مخ ښکلا شوله
عمر ته يې، نيم نفس ،خندلو ته خوله جوړه کړه
شوندې يې ترلې وی چې لاړله فنا شوله
جوړه ترانه شوه د بسمل مرۍ کې بندوه
ښکلې دردانه شوه د صدف د زړه بلا شوله
پټې تويوه اوښکې زمريه د ګوګل تل ته
اور به ورنه واخلي که خبره تری دنيا شوله

۹۳/۱۰/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه

سره اوښکه د غم وم چې په مخ د دنیا پریوتم
پرخه د سحر شومه په غرو او صحرا پریوتم
یو سوی فریاد وم له درد من زړه نه را پورته وم
دود د اوسیلو شومه په مخ د رڼا پریوتم
مات ساز د ماتم وم د ویر کور کې غړیدم غلی
سوز د غمجن زړه شوم په لیمو د ژړا پریوتم
هیره افسانه وم له غوږونو او له خولو پاتی
پته خزانه شوم وران انګړ کې د چا پریوتم
لوند خیری ګریوان وم د زخمي ټټر په وینو سور
خیری لنګوټی شوم په اوږو د ګدا پریوتم
زه د مات بانه په خیر اغزی د چا د سترګو وم
تور لا چې لونګ شوم، خو اوربل نه جدا پریوتم
بخت دی که تقدیر او که خالق مې ځوروی څله؟
غیږ کې د جانان که بی خبر له عقبا پریوتم
مست ګرځې یارانو د خوښیو پیمانې په لاس
خیر دی که زه لاړم په پنجو د بلا پریوتم

۹۳/۱۰/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مینه

جانانه راکړه د سر و شونډو پیمانه په مینه
چې کړمه هیره د غمونو زمانه په مینه
دشونډو جام کې دی د مینې شراب راکړه په خوند
د حسن شمعې چې دې شمه پروانه په مینه
راکړه عسل د خوږو شونډو درنه وګرځمه
راته مې ماته کړه د تریخ ژوند زولانه په مینه
مست مې کړه داسې چې خوښیو کې شم ډوب له شوقه
څو درته واوروم د مینې ترانه په مـیـنـــه
راکړه چې ماتې نه کړم بیا کله توبې له میو
څوپاتې نه شي د شرابو بهانه ، پـه مـیــنه
ته یې شراب،ته یې د بنګو پیاله ، ته یې سوما
د تا له پاره یم دیره په میخانه پــه مـیـــنــه

۱۰/۱۵/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری

ستا د مینی په هر خَم کې ډیر سوزونه ،ډیر خوندونه
ستا د حسن په جلوو کې، سری سکروټې-انګارونه
ستا د قهر په انګار کې، د عاشق د سوځیدو اور
ستا د ناز په لطافت کې د وریښمو خروارونه
ستا د مخ د رنګ په باغ کې، د ګلونو باغچې ټولې
ستا د زلفو په تیارو کې ، توری شپې او تورتمونه
ستا د سترګو په ګردش کې،ددنیا د خوځیدو راز
په ښکلا کې یې ویدې دې هوسۍ ګانې، نرګسونه
ستا د غاړی له مینا نه، د مینا غاړه ده ماته
ستا د قد په رسایۍ کې ټولې سروې-شمشادونه
ستا د غږ له ولولو نه، زما روح ته آرام راشي
ستا د سرو شونډو په خوند کې دي سوماوې، شرابونه

۹۳/۱۰/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

د خوښۍ برخه کې مې غم ولیږه
ما غمځپلي ته همدم ولیږه
بل چاته نه ټیټېږي لویه خدایه
زما سجدو ته یو صنم ولیږه !
له وچ ګوګل نه مې لمبې جګیږي
لږ یې تسل: د اوښکو نم ولیږه
د زړه داغونه بل علاج نه لري
ورته د خپل وصل ملهم ولیږه
ستا د هجران لحظې کلونه ښکاري
یا خپله راشه ، یا لږ زغم ولیږه
چې مې د ژوند اسره دتا مینه شوه
اوس یې بقا ته خپل کرم ولیږه

۹۳/۱۰/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیبې

ځومره شوې اوږدې د انتظار شیبې
ورکې شوې تیاروکې د سهار شیبې
وصل که هجران که دواړه سوځي ما ؟
کومې دي خاونده د قرار شیبې ؟!
محوه دې ومزه ، په تلو دې پوه نه شوم
ځومره دې خوږې وی د دیدار شیبې
ما درته د زړه دراز ویل غوښتل
لاړې مې له لاسه دا ظهار شیبې
ځو مې دی لیمو کې ستا تصویر تازه
ښکاره راته هر وخت د بهار شیبې
یو ځل که دې بیا په سترګو ووینم
ستا د هجر ورځې دي ددار شیبې

۹۳/۱۰/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سيند پرې

چې مې د او ښکو په موجونو کې پيدا کړلې ته
د سيند پرېي وی ما د خپل عشق مولا کړلې ته
د جنت حوره د ښش ر په ښه راغلې ماته
ما د ژوندون و تروږمیو ته رڼا کړلې ته

۹۳/۱۰/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویره

اوښکې مې په مخ چې د هجران له ویرې غلې ځي
زړه ته مې څه وایې په ګریوان له ویرې غلې ځي
شور د محبت مې دې ساتلی په مغزو کې پټ
کریکه د جنون مې په بیابان له ویرې غلې ځی
سترې شوم لټون کې ستا ثاني مې پیدا نه کړله
سترګې مې په ننګ د دې ارمان له ویرې غلې ځي
تا چې یوه ورځ کله ونه وینم سوځېږمه
چیغه مې له سوزه تر آسمان له ویرې غلې ځي
اوښکو غمازي کوله ، موړ دی په دیدن نه شوم
تنده د دیدار مې په شریان له ویرې غلې ځي
ویره مې د تا د پاکې مینې رسوایې کې ده
ما رسوا نه ویره په میدان له ویرې غلې ځي

۱۰/۲۷/ ۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لمن

د زړه لمن کې مې داغونه پراته
پکې جهان جهان غمونه پراته
د لیونتوب له کانو ډکه ښکاري
که دي د تا د مینی غرونه پراته
هری اداء دې دی پرې اور بل کړی
له هره نـــازه دې ګلونه پراته
چې مې ځولۍ کړله د وصل خیر ته
ورکې د اوښکو امیلونه پراته
اور ئې اخیستی دی له خپله لاسه
ورته دي سوي ارمانونه پراته
لږ دی قدم پکی په پام جګوه
دلته د هیلو دي مات زړونه پراته

۹۳/۱۱/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مرګ ګوابنونه

ای د جنت حورې ته که ما باندې نازونه کړی
زړه ته مې پام ساته ،مات د هیلو به مې زړونه کړی
تا چې له غرور نه د لمر تیک په تندي وواهه
خو به را خــپاره په دې سوالګرو تورتمونه کړی
تانه که جلوی د پسرلیو رنګ او بوی آخلی
پام! چـــې او سیلي مې د خزان ساړه بادونه کړی
لاس د لوټماری، که د زړښت اوږد شو د تا په لور
ماتـــــه ځوانیمرګ به ټول د وصل تکلونه کړی
راشه چې امید مې ژوندون په پښو ودریږی
څو به په فراق کې ماته ژوند د مرګ ګوابنونه کړی

۹۳/۱۱/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاورې

کله چې له خاورو سره خاورې مې هدېونه شي
هره یوه ذره به ئې ستا راتللو ته ګلونه شي
ګرد زما د خاورو که دې پریوت د رخسار په ګل
خاورو کې به سره ، زما له شرمه رخسا رونه شي

۹۳/۱۱/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاډ

که سُوری مې له حالاتـــو نـــه لـــړمون دئ

رانـــه ورک نـــن او ســبـــا او که پروندئ

خـــوچـــې تـــه مـــې ئې په خواکې زما مینی

له خوښۍ او ځوکالۍ مې ډک ژوندون دئ

۹۳/۱۱/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلمبو فواري

ای بې روحه ، بی احساسه سړې ځمکې !

داسور اور د دې ساتـــلی څـله زړه کې؟

فـــــواري بـــه دلمـــبـو وي جوړي کـــړې

چې مې مور کنبیوته ستا په تیاره تـله کې

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور د مړینې سوال

په محشر کې چې ژوندي بیا ټول جهان شي
هر مخلوق لپاره جوړ ستــر امتــحان شي
زه بــــه سوال د خــپلې مور ور ځنې وکړم
خپله خدای به مې ځواب ته هک حیران شي

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب

په یوه سپرغۍ مې چیغه ځي آسمان ته

په یو وور خوږ وایم اور ورکړم جهان ته

څنګه دود او ایره نه شو د مور مرګ کې

زه حیران یمه داخپل ناتــوانه ځان ته

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمور په غم کې

اې سیندونو زه له تاسي نه حه غواړم !

ټول شی وچ چې زه دمور په ویر کې ژاړم

که مې ډوبه شوه دنیا اوښکو کې ټوله

زه ګرم نه یم چې ئې په غم له ځانه لاړم

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل کور کې مسافره

مسافره ورنه لاړل اولادونه
شوه یوازې ، لور په لور ئې کړاوونه
نه څوک پاتې شول چې وئې پوښتي حال تری
چې ټکور ئې کړي د زړه ژور زخمونه
نه چې پاکې ئې کړي ترمې ترمې اوښکې
په زخمی روح باندی ئې وا وښتل غمونه
تنګ ګوګل کې ئې نفس په سوځیدو شو
په بیمار بدن ئې راغلل سخت دردونه
په سختیو کې ئې ویلی حوصله شوه
شول ئې بند سوی سینه کې فریادونه
بیکسۍ کې مرګ تری هم حیا ونه کړه
نامردۍ کې ئې پرې وکړل ګوزارونه

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مور

دونیا غمونه ئې وا چول په زړه کې
زرا غزې شول ورته شنه په هریو پله کې
دمرګی بلا پرېنه ښوده نفس ته
دزړه پاتې ئې شول په زړه، دخولې په خوله کې

۹۳/۱۲/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دعا

تور لـحـد دې ځراغانشه زما مــورې

په محشر دې مل سبحان شه زما مورې

جنــتــونه دې پښو لاندې پــراتــه وه

په فردوس کې دې مکان شه زما مورې

۹۳/۱۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما قسمت

ای خاونده ددې دواړو جهانونو
لوغړن کړم دژوندون ډیرو غمونو
بې له او ښکو مې بل څه نه دي لیدلي
کړ مې ستونی څیری ډیرو فریادونو
د ځوانۍ په فصل پوه نه شوم چې کوم وو
یم ګیر شوی د زړښت په عذابونو
زما برخه خوشحالي دی کړه دنورو
کړ نصیب دې زما غم د څو نسلونو
دې انصاف ته زه حیران یمه خاونده
کړ قسمت دی راته ډک له ماتمونو
چې به کله لا رڼا په ما دا شپې شي
نور خو وړوند کړمه بی پایه تورتمونو

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددنیا غمونه

څوروي مې د دنیا غمونه څومره ؟
خوځوي مې د زړګي دردونه څومره؟
د غربت په مصیبت کې یم ګیر شوی
سوځوي مې د نیستۍ اورونه څومره؟
د ژوندون خوښۍ مې ونه لیدله کله
ډوبوي مې د وحشت موجونه څومره؟
ددنیا په مخ په توره جامه ګرځم
شرموي مې دعقبا ننګونه څومره؟
نه شوم یار او نه اغیار د چا په ژوند کې
کړوي کې د خپل ځان فکرونه څومره؟
چې به کله لا رسیږي خپل آخرته
دردوي مې هر نفس ، هڅونه څومره ؟

۹۳/۱۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن سوزان

بـــر یـــتـــونـــــو وطـــن وســوزاوه ږیـــرو او
ثـــه بـــی دیـــنـــــو ثـــه د یـــن ټـــیکـــه دارانـــو
راخـــپـــــری وی تـــر ثـــو دغـــه تـــوری وریـــځی
بـــاران د تـــودو ویـــــنو ســـور خـــود بـــه اوری

۹۴/۱/۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

شراب

ځکه نوم ورباندې ایښی چا «شراب» دی
چې ترکیب کې یې څه« شر» او یو څه «آب» دی
لا دې شونډو ته ور وړی یو ګوټ نه وی
چې جوړ کړی دې دی شر تللی دې آب دی

۹۳/۱/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوبل زړه

ای خالقه د هـــرچا د قسمتونــــــو
ای ویشونکیه د خوښیو او غمونو
راته راکړه یو بل زړه پاتی ژوندون ته
زوړ مې ویلې شو له ډیرو کړاوونو

۹۴/۱/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

برتربور

هر سحر مشرق په خپلو وینو سور دی
د تاراج او تباهۍ یو بل تنور دی
د مغرب لمن دده په وینو سره شوه
دی یې ستر خوني دښمن او بدتربور دی

۱۸/۱/۹۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو کلی

راشه ته زما د سوی زړه کور به شه
ښکلې هیلې په خپل کلي کې دیره شه
د صدف په څیر به خپلی وینی درکړم
ته زما د آرمانونو دردانه شه

۹۴/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاشخور

د وطن په تن مې بل د جګړې اور دی
سو ځیدلی د زوی مرګ کې پلار او مور دی
د وحشیانو پاچاهۍ کې هر څه لوټ شول
مجاهد مې د مظلوم ولس لاشخور دی

۹۴/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرله پسې فاجعې

اور دې بل کړ د افغان ولس په کور
څه دې کیوسته بیا تل ته د تور ګور
آواره دې د جهان په هره خوا کړ
خدایه څه به لا وروښیئ ته نور ؟!

۹۴/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوطن پسرلی

پسرلی دی هره خوا ګلان غوړېږي
د رنګونو او ښکلا محشر جوړېږي
زما وران وطن کې ګل او شنیلی نشته
چې د وینو سور باران پری راورېږی

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

محشر

غړېدلې ده شپېلۍ د ستر محشر
چې وطن شو د افغان زير او زبر
هر انسان دی پکې څو ځلې مړ شوی
هرې لوېشتې نه جوړ شوی دی سقر

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوار شوی افغان

خدایه ځنګه دې کړ ، خوار عظیم افغان
چې نوکر شو دایران او پاکستان
دوی چې نه نیول هیڅ چا په نوکرۍ هم
دې بې ننګو کړل زمونږ ه باداران

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجاهد له لاسه

دی د سوال کتري ته ناست اوس ستر افغان
ده محتاج کړ د ایران او پاکستان
لعنتونه د تاریخ پری را اوریږي
مجاهد شو بې غیرت او بې ایمان

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطندارته

وطنداره له سوري زړه نه دې جارشم
ستا د هرې سلګۍ سوزته سورانګارشم
د وطن او هر عزیز په داغ کې وسوې
کاشکې ستا د درد دوا ته لږ په کارشم

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اوښکې

د زمان تيارو ته اوراخلی ، رڼيږي
د غمو اورته سوځيږي او بليږي
زما اوښکې بې قيمته دردانې دي
په هر درد کې مې د زړه په حال پوهيږي

۹۴/۵/۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چارګي

بار د ژوندانه مې راته ماته غبرګه ملا کړله
یار مې هم له څنګه شو ګوښه ، راته ئې شا کړله
څه به پـّه تودو اوښکو د زړه سکروټې توروم (۱)
کله چا ژړا د لوغړن د ټپ دوا کړله ؟!

تورول=لمسول/راوېښول

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوی ګلبوټي

زمونږ اوښکو سمندر قوی څپه نه لري ؟ !
که مو د غم ونه په دې ساحل ريښه نه لري ؟ !
ماو يل دنيا به په سر واخلي د جنون په لاسو
خو مو د کريکو سوز د چا غوږ ته اسره نه لري
اوس به يې ايستی وه زوږ بيخ د غم لړلې نړۍ
خو مو توفان د اوسيليو ولوله نه لري
د ژوندانه لاری تړلې دي زموتږ کيږدۍ ته
خو د مرګونو قافله بل ځای دمه نه لري
پريږده چې وسپړي زمونږ د ژوند اغزی ګلونه
زمونږ د ملک سوی ګلبوټي خو نوده نه لري

۹۴/۱۲/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سو ځیدو سوال

کنګل کې و سوځم که په لمبو کې و سوځم ؟
حیران یم چې د ژوند کومو لمحو کې وسوځم ؟
بندي یم ددنیا د نا خوالیو په زندان کې
تر څو ددی تنور د اور څپو کې و سو ځم ؟
دردونه ، حسرتونه ، ارمانونه، سل غمونه
د کوم یو په لمبو د چا ایرو کې و سوځم ؟
خوږلن د محبت کې لوغړن د وخت غماز کړم
ددې کان د یا قوت کومو جلوو کې وسوځم ؟
ته څه د خیال جهان ته د خیالونو په څپو کې
ما پریږده چې د وخت رڼو لیمو کې و سوځم
که خاوری او ایرې شمه ، وجو د مې پو پناه شي
دیدن ته به د تا ، په تېږدو کې وسوځم
د حسن دې تو فان ته د یو زړه دودول څه دي
راځه چې سر تر پایه یې پښو کې و سوځم

۹۴/۱۲/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ

ننګیالـیـو تـه خو دغه ژوندون ننګ دی
په نیکونو ئې لـه نـنګه ګـور هم تنګ دی
غلامان دی شول ځوانان او پیغلی مینځې
د افغان ولسه وخت دی دغـورځـنګ دی

۹۴/۱۲/۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنفاق ثمر

افغانانو سره يو کړی خپل لاســونه
ســـره وشلــوی دشــرم ځنــځيــرونه
دنفاق ثمر موولیدد پـــه ســـتـــرګو
د دې شوم نيالګي راوباسئ بيخونه

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانه پاڅه

پاڅه پاڅه ای افغانه په پښـــــو شه !

لړ په فکر کې د ننګ او د پــښـــتو شه

د دیوانو د داړلو غابښ ور مــات کړه

ژغورندوی د خپل ټا ټوبی او بچو شه

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننی مجاهد

د فساد استاد ، د جهل ښه شاګرد دی
لوی قاتل ، وحشي حیوان او ښه زاهد دی
د پردیو ښه غلام د ځان دښمن دی
ښه یې و پیژنۍ دا شئ مجاهد دی

۹۴/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرګه

ناخوالی دې زما چې په سلګو منلي دي
د تاتر خې ګیلې ما په لیمو منلي دي

د وصل د کعبې زیارت د تا چې مې نصیب شو
میرې مې د دې لارې په باغو منلي دي

سفر د ژوندانه کې چې مې ستا سترګې ډیوې دي
تیاری مې د سختیو په سپیدو منلي دي

د تا سلامتیا ته په ورو ورو دودیدل څه دي
ما سول د تا نظر ته په لبو منلي دي

د مینې اندازه دی یو زما زړګی ته لګی
چې غرونه د دنیائی په اوږو منلي دي

له زړه نه دې قربان شم چې زما غمو نو وخوړ
خوښې دې هم زما په مسېدو منلي دي

د هیلو د کاروان جرس د عذر پړه غواړی
رتلي دګناهو په جرګو منلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرب شفق

دا د شرق دو ینو رنګ دی چې د غرب په لمن ښکاری
دا د شرق تالا ګلان دي چې د غرب په لمن ښکاری
د سپیرو میرو په تاو کې ، هلته هره تیره سوځی
دا د شرق د مټ قوت دی چې د غرب په عدن ښکاری
د باروتو تور لوګی دی ،چې د شرق له کاله خیږی
د لمبو روښانه رنګ دی چې د غرب په ګلشن ښکاری
د جلی د او ښکو موج دی چې بهیږی په دوناو کې
د پا میر د سر شمله ده چې د غرب په بدن ښکاری
د افغان -هندو په وینو هندوکش- ایوریست غرق شول
د کشمیر د نافی بوی دی چې د غرب په ختن ښکاری
د ویتنام- کوریا په تن لا د بمو نو چری خښی
د چیچن-ایران انسان دی چې د غرب په خوږلن ښکاری
ورغلی سره نه دی د عرب د زخم شونډې
د تاجیک-سیلون مړزوی دی چې د غرب په درشن ښکاری
د راکټو قافلی دي چې روانې دي تل شرق ته
دا د وینو تور امیل دی چې د غرب په ګردن ښکاری
د جنګ اور باندی ئې جوړ کړ ، له دنیا ځینې دوزخ نن
د ګناه نه ډک جنت دی چې د غرب په وطن ښکاری

۹۵/۱/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځرنه

بیا دی په سترګو کې د وصل تلوسې وکړه
بیا مې دزړه په سر ، داور بلې لمبې وکړه
بیا راته راکړه د ژوندون اوبه د شونډو جام کې
بیا مې د مړو هیلو په قبر ، ولولې وکړه
بیا دی د غږ په ترنم باندی عالم ژوندی کړه
د اسرافیل غوږ کې د مینې ترانې وکړه
بیا دی رسا ونه د عمر باغ کې وغوړوه
بیا د شمشاد په تن د سره حسرت نودې وکړه
بیا د خپاره کړه د ویښتو د ولونو ټول ګلونه
بیا په دنیا باندی د رنګ او بوی غنچې وکړه
بیا دی د حسن مرغلرې په نازو وپییه
په ټولو بیا دی د داغونو قافلې وکړه
بیا مې په مینه خواته راشه، بیا مې خپل کړه د ځان
زما په ټول بدن د مینې کلمې وکړه
د بې مثاله ښکلا باغ دی تل بهار بهار شه
د وخت غازته په هر ګام کې زولانې وکړه

۹۵/۱/۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندی مړی

هره هڅه مې رټلې، هره هیله مې ناکامه
هرنظر مې نامنلی، هره مینه مې ناکامه
دنامرادو امیدونو د قبرو په خاورو پروت یم
زه یم خپله ژوندی مړی، خپله مړینه مې ناکامه

۹۵/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې داغ

د شهید زړه په جنازې باندې مې هېلې ژاړي
اوښکو اخیستی په سرملک دی سترکې وینې ژاړي
د نامرادۍ د تور خنجر په لاس سوری ،سوری دی
د بیکسۍ د زهرو جام کې ورته مړینې ژاړي
غني کاروان د امیدو یې په رڼا ورځ لوټ شو
شوی تلوسې ئې د مرګي په غم غمګینې ژاړي
د درد له تاوه د سینې قبر کې مړ ، تپېږي
په سوی حال ئې د ځیګر غوښې شوې خورینې ژاړي
خوارېږه یادونه ئې له سره په ژړا ووتل
د مینې داغ چې په تندي د ماه جبیې ژاړي

۹۵/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا عرش

د هجران په تروږمۍ کې د تا یاد راته ډیوه شي
د رڼا هره شغله ئې ، د غم زړه باندې نیزه شي
هیروم دې را یادیږې ، تل مې ذهن کې رغړیږې
ستا نا خوالې مې په زړه کې د سره اور بله لمبه شي
د وصال هیله دې لاړه ، لکه تا هغومره لیرې
په کوم زړه به بیا زما ، دې غریبې کورته میلمه شې
یو ځل بیا راشه په مینه ، راته جوړ مې وران جهان کړه
د وفا د عرش له پاسه دې د تا ځلې ښکاره شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې حایه خواري

لمر په دوو ګوتو ستا ، چیرې پټېدای نه شی
ځان دې غولوې ولې ، مینه پټېدای نه شي
سل که زړه ته ووائې: لاړه دلدار هیر ئې کړه
څوک چې وی د زړه څښتن هغه هیرېدای نه شې

۹۶/۱/۳۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوځېدل

څه د مینې په خوږلن او انکار وسوم
څه د هجر په لمبو کې دلدار وسوم
چې ژوندون مې لکه شمعه سوځېدل دي
څه به وایم چې مې یار که اغیار وسوم

۹۶/۲/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هجران غم

که را ټول شي ټول غمونه د جهان
بیا هم نه رسیږي غم ته د هجران
زړه کرخت کړي لکه یخ د سلسبیل
ددوزخ په اور کې سو ځوي انسان

۹۶/۱۲/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

منزل او تسل

ستا د زلفو په هر تار کې هزار ولونه ، هزار زړونه
په کې ورکې کړي زړه لارې ، به کې ستړي شي مزلونه
له کاکل او له اوربل نه دې لوګی شمه ای ښکلې
چې مې دي نظر او زړه ته ،سر منزل او تسلونه

۹۶/۳/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاج محل

تل دې یاد د شوخو سترګو زما مل دی
چې مې ځاله د خیالونو ، ستا اوربل دی
چې زما د پاکې مینې ملکه شوی
زما زړه د تا د مینې تاج محل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يو افغان ځلمي سلګۍ

ور کتوب مې نه يادېږي ،ځلميتوب باندې بوه نه شوم
د زړښت په لار روان يم ، دي لړزان مې قدمونه
زما کلي کې تل بل وو د نفرت سوځند اورونه
زما کور ته تل پراته وو د کينې تور ځنځيرونه
زه ويده وم په اغزو کې ،ما پالنګ ليدلی نه دی
زما سر لاندی وه تيږه ، نه بالښت ،نه مړوندونه
زما هره هيله سترې، زما هر تکل نا کامه
زه ناکام يم پيدا شوی چې ناکام مې دي کامونه
سو ځيدل که کړيدل دي، که ژړاوې دي که ساندې
که ماتم دی، که ځګيروي دي ،دي زما پخواني ملونه
زه له ګل سره پردی يم، پسرلی ته نا اشنا يم
د خزان ائينه کې وينم ، زه مې خپل ساړه آهونه
خوښۍ څه ده؟خندا څه ده؟ شوق او ذوق څه شي ته وائی
زه د غم په کاله لوی يم ، ما ته مړه دي دا نومونه
څوک خوښيو کې لوبيږي، څوک او سيږي په جنت کې
خو زما يوی سلګۍ ته ، کم دي واړه دوزخونه

۴/۱۵/۹۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې حال

و دی سوم وصال باندی ، دود دی په هجران کړمه
حال د لیونۍ مینې ، څنګه دی بیان کړمه ؟!
نه دی وه وعده پر ځای ، نه دی انتظار تمام
څوک به مې فریاد واوری ، څیری که ګریوان کړمه
نه دی ښاپیری سیالی ،نه هم د جنت حورې
ای د یار یکتا حسنه !ځان ته دی حیران کړمه
نیم نظر کتو ته دې ، ټول عمر تېپیږمه
ستا پوره نظر نه به ،خپل ژوندون قربان کړمه
ته ای د ختن هوسۍ ،مه تریږه زړه نه مې
څو چې دا وحشی زمری ، تاته په فرمان کړمه

۱۹۹۷/۵/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر

ستا یا مې د مینې مرغلره ده
ستا خیال مې د زړه خوږه سندره ده
او ښکه مې له سوزه زړه کې وچه شي
غم کې دې له ټولو مروره ده
کله به له زړه نه راشی سترګو ته؟
دغه مې د ژوند خط او خبره ده
ستا هغه د قهر او عتاب اداء
ما ته اوس خوږه او خوندوره ده
زه دې په وصال کې شاهنشاه ومه
اوس مې حال له هرګدا بدتره ده
دغه د فراق او جدائې حالت
ښکاري چې د چا له بد نظره ده
څو به د ی کړیږی غم کې ځاردې شم ؟
ستا زمری مجنون نه سر ببره ده

۹۷/۶/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې

سترګې چې دې پټې وي فتنې ښکاري
کله چې وې خلاصې ، پیمانې ښکاري
پټې سرې سکروټې وي بڼو لاندې
وینې راته سرې بلې لمبې شکاري
پټې د غوټۍ په شان ښکلا لري
وازې د تازه ګلو غونچې ښکاري
کله چې ویده ئې ته د ناز په خوب
دواړه راته پټې خزانې ښکاري
څو چې دا دنیا ده ،وي دې تل رڼې
ماته د زمرې د ژوند ډیوې ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

قناعت

د شرابو خمخانې مې کړلې تشې
که ځواني وه که مستی وه زما بس ده
له پیالو، جام او مینا نه په دنیا کې
ما ته یوه شونده خوږه د لیلا بس ده

۹۷/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن ورمه

ای د وطن لـه سـتـرو دښـتو نـه راغـلی ورمـې !
لـړ راتـه ووایـه زمـا هغـه ختـن څـنګـه وو؟
هغـه زمـا د هیلو ځالـه دی ښـه ولـیـدلـه؟
هـغـه زمـا د سـتـرګـو تـور ،روح او بدن، څنګه وو ؟
هـغـه انـسـان چـې یـې مـلکـو غـلامـی کـولـه
مغرور پښتون، هوښیار تاجیک او ترکمن څنګه وو ؟
هـغـه تـنکي ځـلـمي پـه ولـې لا تـو پـک ګرځاوه ؟
هـغه پـیـغـلوټې سره اوس چـال او چلند څنګه وو؟
هـغـه چـې ټـول ورتـه یـزیـد ،یـزید او شمر شوي
هـغه حسـین، حسـیـن افـغان هغه حسن څنګه وو ؟
هـغه د ډزو کـنـهـونـکی غـږلا اوس هـم خـپور وو؟
هـغـه د بم او دراکـت سـوری بـدن څـنـګـه وو؟
هـغـه د خـاورو نـه جـوړ کلـي چـې به شنه وو مدام
هـغه چـې تـږی بـه وو تـل، سوی چـمن څنګه وو ؟
هـغـه ختـیـن کـور چـې پـه سر بـه ئـې شنیلي ټوکیدل
هـغـه بـیـدیا ، هـغـه صـحـرا ،هغه دمن څنګه وو؟
هـغـه د تـورو جـګـو غـرونو ښاماران ژوندي وو؟
هـغـه هـیـبت ، هغه ښکلا ،هغه هسکمن څنګه وو ؟
هـغـه یـاغـي مستـو سیندونو درتـه شور درنه کړ؟
هغـه اوبـه ، هغـه څـپـه ، هغـه شکـن څـنګه وو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه له عطرو ډکه، هغه مزه داره خاوره
هغه فردوس، هغه هغه جنت، هغه عدن څنګه وو؟
هغه هوا چې به نغمې د ژوندانه وی پکې
هغه راحت، هغه مستي، هغه چلن څنګه وو؟
هغه نښتري، چنارونه او د ولو ونې
هغه څیړی، هغه شیشم او نسترن څنګه وو؟
هغه لعلونه، سره یاقوت او زمرد څنګه وو؟
هغه لاله، هغه د شنو دښتو ګلشن څنګه وو؟
هغه د غرو د سر بازان لا الوتل تر اوسه
هغه بلبل، هغه بورا، زاغ او زغن څنګه وو؟
هغه وحشي او ترئيدلی هوسۍ چیرته لاړی؟
هغه زمریانو زړور لیوان، دښمن، دښمن څنګه وو؟
هغه زما زیار کښ ولس په شانې سترې میړیان
هغه مرغان، خزندګان، ماهی، مهن څنګه وو؟
څه دی لیذلي چې ګویا ژبه دی ګونګه شوله
ووایه لږ چې د افغان ولس-وطن څنګه وو؟
که دی کوم وخت کې په غلطه هلته مخه وشوه
ورته ووایه چې پردیس زوی ئې غمجن څنګه وو؟

۹۷/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

قواوزه

وايې چې قو په ژوند کې..........
يو ځلې مينه کوی،
او صرف همدغه مينه ، د هغه ژوند جوړوی

هغه د مرګ له پاره ، ځان رسوی همالته.........
چې میین شوی پکی........
بی مهابا او بی اختیاره ئې قوی او ځوان زړه،
دی درزيدلی، تپيدليو غوړيدلی چاته...

××××××××××

غواړم د قو په شانی، د ګران وطن په غيږ کې
هلته چې ما له ده نه مينه زده کړه
هغه چې ما ورسره مينه کړی؛
هغه چې زړه او د بدن ذرې مې
تل تپيدلي ده ته،
دا خپل ځان ورسوم

۱۹۹۷/۹/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

سانډې

دلته هر څپک څپک ته ، د جنت ګوته په خوله ده
هلته کم دي یوی لویشت ته ، اووه واړه دوزخونه
د خزان ښکلا ته دلته ، پسرلی په حسرت ګوری
هلته ژمي کې غرق شوي د کلو کلو فصلونه
سره دي غاړه په غاړه رنګ او بوی په مینه دلته
هلته کرکه کې دي نغښتی، سره رنګ دي که بویونه
دلته ځمکه اسمان شنه دي،هوا شنه ده،اوبه شنې دي
هلته سری چینی خوټیږي، اوری سره سره بارانونه
د ماشین تور ښامار دلته نازوي د سارا کاڼي
د انسان په ګوتو لوټ شول هلته سم سمسور باغونه
دلته ژوند دی چې مستی کړي او خوټیږي هر ذره کې
هلته هر څه ته ولاړ دي په قطار قطار مرګونه
د ژړا مفهوم پردی دی، دلته ویر له خلکو هیر دی
هلته مړه دي احساسات ټول فقط ساندی دي ویرونه
دلته ستر ګې غړوم چې نو مې دا دعا تر ژړه شي:
د افغان له ملکه ورک کړی دغه ستونزی ، عذابونه

۹۵/۱۰/۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتنه

زما د زړه له سوزه
تول ورځ لمر په اور کې سوزي او خوټيږي پسی
او........
زما د سوو فرياد و له لاسه:
سپوږمۍ او ستوري واره،
په غم لړلي اوله و همه ډکي شپې راسره ،
ټولي رڼې تيروي.
زه درنه څه نه غواړم
خو.........
د خپل لمر ، سپوږمۍ او ستورو په خاطر له مانه..
ددغه سوز او ددی شور،
ددی عذاب او دی غم ؛
ټولي ريښې او سر چينې ليری کړه.

۷۹/۱۰/۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

قیامت

راته بل دی په ګوګل دننه اور
چې مې وسو په لمبو کې کلی کور
هره اوښکه مې سکروټه ده پرې سوځم
وړوند شوم ،روڼ جهان مې شو تر پامه تور
دین ،دنیا مې ددوزخ یوه ګوښه ده
په لمبو کې به وی ډوب هم زما ګور
په هجران کې دجانان وطن سوځیږم
ور روان یم هر ساعت په هغه لور
دا زما په وطن جوړ څنګه قیامت دی
پکې ورک چې دی د سل محشرو شور

۹۷/۱۰/۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

د ژوندون له تناره نه پورته دود یم
دزمان پنجو کې زه یو مات سرود یم
له عدم نه مرور، هستۍ نه ستړی
د اختیار او د اجبار بندی موجود یم
د سجدو داغ مې په سر او پښو نه شته
نه د چا صادق بنده او نه معبود یم
د آسمان په زړه کې ستوری زما تت دی
ددې مځکې په مخ بی سیوري وجود یم
داسی خوب یم چې تعبیر ئې کیدای نه شي
داسی وهم چې له هر زړه نه مردود یم
یم د کرکې له وطن ځینې راغلی
د وفا او محبت دملک کمبود یم

۹۷/۱۰/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغان غم

د افغانانو د ستر غم له پاره
د دغې لوئې نړۍ ،
زړه لا وړوکی بریښي.
د دوی د ساندو او د کریکو غږ ته ،
د نړیوالو او آسمان غوږونه ،
لا هم کاڼه دي کاڼه.
د دوی د حال او مصیبت لیدو ته
هر څوک وړانده دي ، وړانده.
××××
لکه چې دا وګڼي ،
دلته پردي دي پردي ،
لکه چې دغه خاوره ؛
د کومې بلې دنیا
ډیر نا منلی ، کرغیړن سوغات وي.
××××
مونږ نو چیرته لاړ شو ؟
مونږ نو چیرته لاړ شو ؟
چاته خپل غم وو ایو ؟
څوک به مو چیغې واوري ؟
څوک به مو حال ووینې ؟
څوک به مو خپل وګڼي ؟
څوک به مو خپل وګڼي ؟
مونږ نو چیرته لاړ شو ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږه نو چیرته لاړ شو

۹۸/۲/۶

لټون

زه به وای مجنون که می لیلا چیرته موندلې وای
یا می د جنون سیاله سارا چیرته موندلې وای
زه به د یما په څیر پاچا د آریانا ومه
جام ته مې د مینې که سوما چیرته موندلې وای
وخته چې په غاړه تا کچکول د ګدایۍ راکړ
کاش ! دې کوږ قامت ته مې امسا چیرته موندلې وای
ژونده ! ته به وریت وې د حسرت په تناره کې اوس
سوز ته د ارمان مې که ژړا چیرته موندلې وای
زه به د رسره ومه تر مرګه د زمري بخته
تاکې مې که څه لویه خطا چیرته موندلې وای

۱۹۹۸/۳/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژرنده

د عــالــم روزي ددب د غــاړې حد ده
خو په خپله خواره برخه ئې صرف ګرد ده
خپـــــل قرارئې دی تل نوروته بخښلی
داتـــــلاش او د اسخـا ، خاصه دمرد ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان

له غیرته چې لمبه په نام او ننگ شي
له غروره چې اسمان سره په جنگ شي
د کنګل په څیر اوبه چې شی له شرمه
چې د پوهې بلې شمعې ته پتنګ شي
چې مجنون شي د وطن د پاکې مینې
چې د جنګ ستری بلا سره په جنګ شي
چې له ظلم او استبداد سره دښمن وي
د انسان له ستر نامه چې په غور ځنګ شي
په سرو کې هغه ځوان او پیغله شماره
چې سینګار یې په هنر او په فرهنګ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړ

ما به ویلی درته
«چې که دې پرېښودو وطن ، راسره»
دا د خوږمن زړه شیمه
اودا د دوه سترګو تور ؛
«د زړه کتري به درکوم
او تا به ساتمه زه»
خو زه دروغجن وختم.
د زمانې له لاسه و
او د روزګار غمونو ،
له دې زخمی زړګي نه ؛
تاته څه پری نه ښودل
ټول ئې اوبه اوبه کړ.....
او رانه ئې خام ، خام وخوړ ؛
زه درته پړ وختم ،
او ژوندی مړ پاتی شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان

په دغه ځمکه باندی

له ډېره وخته دیخوا ،

نه چا کوم بیل ووواه

اونه د سپارې بریښید ونکي غابښ پری وازمایه ځان

نه د غلی دانه پری ښخه شوله ،

نه کوم نیالګي پکې ربښي وکړلې ،

پرخه پری پری نه وته ؛

ویاله پری تیره نه شوه ؛

نه کوم هرهټ یې مخ ته ،

لپه وروا چوله.

نه پری باران واورید ، او نه پری واوره ویلې ؛

نه د کوم کور د تهداب تیږه پکې کیښنودل شوه ؛

نه تری ګل و ټوکیده ، اونه هم شنه کبله ،

نه بی ثمره ونه ، نه د غنمو وږی ؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه تری ښه بوی وخاته.

نه کوم مرغه پری والوت ،

نه پری بلبل و چغید .

خو

د کنګ غرونه

له هری خوا نه جګ دي

له سپیرو د ښتو ځینې

د خړو کلیو له خوا

آن د کورونو له انګړو څخه ؛

چې تل قبرونه کینی

او انسانان ښخیږی؛

د انسانانو وینی

په سمه ، غرونو ، کاڼو بوټو باندی...

د پرخی ، واورې او باران ځایونه ټول ډک کړی

هر چیرته وینه پرته....

هر چیرته وینه اوری....

هر چیرته وینه : بهیږی او بهیږی پسې...

دلته د وینو بوی دی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د باروتو لوګی،

پر وریتو شویو غوښو ،

او د بدن پر غوځو شویو ټوټو ...

د ساندو کریکو او ژړا غږونه.

څوک شي نفس ایستلی ؟!

دلته هوا نشته ده ؛

ټوله فضا د انسانانو له روحونو ډکه...

او دغه خاوره ده مدام له ماتمونو ډکه...

۲۰ / ۶ / ۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمصیبت غوغا

هره تیږه ده سکروټه، ټولو شکو نه خوړلن جوړ

هره ونه ده شناخته، ټولو پاڼو نه کفن جوړ

دباران ځاځکي هم دلته لکه تندر راپریوځی

ټوله ځمکه خولا پریږده ،دی آسمان ورته دښمن جوړ

دهر بوټی په رګوکی دشهید وینه بهیږی

په هیڅ ځای به پیدا نه شی دژوندی - مړی بدن جوړ

دیو لویشتی خاوره نشته چی خالی به وی له خلکو

په هرګام کې یو ځوک خښ دی،قبر هرچاته مأمن جوړ

دټوپکو تورو خولو کې،دقیامت دشپیلی غږدی

پری هرڅه زیر او زبر شول، کنډوالو کړ داوطن جوړ

مصیبت دی چې غوغا کړی دافغان ولس په ځمکه

جنګ ،سیلاب او زلزلو کړ له دې ملک ځنی مدفن جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګردله

هــره مور ده بــوره شــوی هــرې خورنه ورونه ورک دي
ځلمي ورک دي ، پیغلې سپکې،دهر چا قبرونه ورک دي
سور سیلاب دځــوانــو ویــنــو ،ټــول وطن په مخه کړی
ګــردلــه ده دحــالاتـــو له هـــر چــاکورونه ورک دي

۹۸/۶/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبرګې نيشې

يو خواته ديار سترګې، بل خوا پيمانې ايښي
دا مې په نصيب کې نن ، څه غبرګې نيشې ايښي

دا دي له حيا ډکې ، هغه هوسونونه
يو خوا مې اوبه د ژوند ، بل خوا يې لمبې ايښي

دا خوارږه ستونه کړي ، هغه اشاري په ناز
لاره رانه ورکه ده ، هر خوا مې اييني ايښي

دا به نظر وښبنم ،وابه ږوم دا په سر
ټولو مې جنون ته دي ډيرې بهاني ايښي

دلته ولوله د عشق ، هلته بيخودی د ژوند
عقل او زړګي ته مې دوا ړو زولا نې ايښي

۱۹۹۸/۷/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې غوغا ترینه د سوو زړونو خېږي
داد ښکلو تور اوربل نه دی نو څه دي ؟

چې په یو نظروژل کوی د سلو
تورې سترګې یې اجل نه دي نو څه دي؟

چې پرهار یې مسیدو ته هوسیږي
داسې شونډې چې درمل نه دي نو څه دي ؟

چې د تن په وینو سره، مدام تپیږي
د جفا د تیغ بسمل نه دی نو څه دي ؟

عاشقان په کې خپل تور بختونه وینئ
دا بلاوی تور کجل نه دي نو څه دي ؟

چې جانان درته په مینه مینه ګډ وی
دا خبرې که غزل نه دي نو څه دي ؟

چې یې هرڅه په رڼا ورځ رانه لوټ کړل
له غمزو دی ډک کتل نه دي نو څه دي ؟

چې د مینې سره ډګر ته میړنې ځي
دا زمري زړونه اتل نه دي نو څه دي

۱۹۹۷/۷/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیمو په زړه کې

څم چې انتظار، د شو ګیرو په زړه کــــې وکرم
وصل د جانان به ، د سپیدو په زړه کې وکرم

ستوری به د بخت ،په لیو نیو چیغو ویښ کړمه
سوز د نامرادۍ به ،د تیارو په زړه کې وکرم

شیندی بیخودي چې هرې خواته ولولې د عشق
خپــــل تږی نظر به، د پردو په زړه کې وکرم

مات چې کړم رونق زه د مانی او د آرژنګ د ښار
ستا د ناز تصویر به، د لیمو په زړه کې وکرم

وخت ته به زیندی د تا له تورو زلــــفو واچوم
تخــــم د غماز به، د ایرو په زړه کې وکرم

یو خواته مستي د پیمانې بل خوا د یار سترګې
را چې د زړه زنی ، د لمبو په زړه کی وکرم

۱۹۹۸/۷/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

چور

د وصال بزم ته راوړې جام د شـــــونډو
داسې ښکاري چې جنت ته انطهور وړې
چې دې خوی ته په حسرت کې ښـــاپـــیرۍ دي
د هـرې یوې زړه ته داغونه د ناسور وړې
چې په هر پل کې د نـــازبـــزغـــــلي کرې
دعـــالـم د زړو نیازونه به ضرور وړې
چې د شونډو غوټۍ وســـپړې خـنـــدا ته
غـــــوړیدلی باغ ته ،ته د ګل تربور وړې
چې ښکاره شې جـــنازو بـــانـــدې د هیلو
د مـــاتم محفل ته یې ته موج د سرور وړې
سترګې جام ،شونډې پیاله ، تن دې ښیښه ده
یو جهان تاکستان زړونه، ته په چور وړې

۱۹۹۸/۷/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته او زه

ستا د مینې تاج په سر ، لکه پاچا یم
خو کچکول مې د دیدن په لاس ، ملنګ یم
چې تصویر ستا د ښکلا مې دی لیمو کې
د بهزاد د پلار استاد ، سیال د آرژنګ یم
که د ژوند د شپو تیارو ته مې ډیوه یې
زه دې هم د پلوشو سوی پتنګ یم
د زلال په څیر ، ته مړو ته ژوند بخښې
خو زه ځانه ته هم د سوی زړګي زنګ یم
ته اسمان یې د هستۍ دې لوی جهان ته
زه بې تانه د نیستۍ یو لوی ګړنګ یم

۱۹۹۸/۷/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیاره او ستوری

زمونږ پر کلي باندې،

توره تیاره خبره ده

ټول شیان تت دي، څوک څه نه شی لیدای

د تورو وریځو لړۍ

دي هرې خوا ته تللې ،

کله ناکله لا د ژمي د سیلۍ غږونه ،

زمونږ پر زړونو باندی

نوی واهمه خپره کړي ،

خو دغه توره شپه کې ،

هاغلته لیری د اسمان په ګوټ کې ،

یو سپینکی ستوری ښکاری ؛

له لیری ،لیری نه دی ،

د یو ماشوم په شانې ،

له لا یزاله انرژۍ ځینې ډک ..

چې تل لاس اچوی د مور وینښتو ته...

(c) ketabton.com: The Digital Library

مدام دا هڅه کوی ،

تر څو د لمر شغلو نه ،

یو څه را کش کړي ځانته ،

او د تیارې په لورئې

چې ئې زمونږ پر کلي

تور ځادر خپور ساتلی

د سوزیدونکو ...

ځلیدونکو...

څو نیزو په توګه

بی زغرده و غورځوي ؛

او زمونږ کلی خپل نظر ته خلا ص کړی

خو دغه ستوری مونږ.نه ،

او رڼا ئې نه د لمر ؛

ډیر زیات ګونبه پروت دی ،

او د تیارې دا سارا ،

ډیره اوږده پرته ده .

* * *

چې ورته ځېر شو مه ښه ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته هیڅ ستوری نه شته ،

څه چې لیدلی وو ما ...

هغه زمونږ د امیدونو یو سراب غوندې وو...

چې د دې شپې په زړه کې...

لا هم ویده دی ویده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلیٰ شوی زړه

مدام په خوب او ویښه،...
یمه لګیا او یو تصویر کاږمه....
یو بی مثاله تصویر ،
چې د هنر او د خلقت یو لوی شاهکار وګرځي،
چې چا تر او سه لا ایستلی نه وي:
د نامرادیو ،بد بختیو او غمونو تصویر ،
د ولږې ، فقر ، دژړا او د دردونو تصویر ،
...د بی کوریو تصویر،
د جنازو او د هجرت د بی پا یانه بهیر ،
د کړاوونو ،عذابونو او ظلمونو تصویر ،
په تیارو شپو کې د وحشت او ستمونو تصویر........

××××××××××

لاس مې ور اوږد کړ چې قلم راواخلم
زما قلم د شهیدانو د جنډو لرګی وو ،
رنګ مې له اوښکو او له وینو څخه ،
او د باروتو له لوګي......
او د لمبو له شرارو نه جوړ وو ؛
ما د نظر په تخته.....
دغه تصویر کاږه لا ....
لا پکې بوخت وم ه زه ،
کار مې تمام څه ، چې لا ډیر پاتې وو ،
چې د تصویر په زړه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته یو زړه څرګند شو........
یو را ښکیل شوی ، زبېښل شوی ،
او له درده ډک زړه.

×××××××

چې ورته مې کتل
دا زما خپل تصویر وو ؛
زما دتن ، زما د ځان ،
زما د ګران او وران وطن:
«افغانستان» تصویر وو

۹۸/۷/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرور نیشه

چې د پانې په څیر جګ کوري اسمان ته
د خزان سیلۍ ئې کړي تر پښو لاندې
د غرور او خودخواهي نیشه کې غرقه
بیا به ژاړې نن په کومه خوله چې خاندې

۱۹۹۸/۷/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرديتوب

آسمان له ځمکې خفه ،
سپوږمۍ له ستورو ځينې ،
باران د وريځو له تروه تندی نه،
سيند د اوبو له شور او زوږ ځينې کوږ ،
پاڼې د څانګو د دارونو له رسيو څوړندې ،
چمن له بوی او له سروره خالي ؛
سارا نه تښتي ليونتوب په منډه ،
اوبه له اوره سره لاس او ګريوان.
تيږی له غره ښوئيږي.......
خاوره له ځمکې تښتي ....
عقل له مغز سره تربور غوندی دی.
وينه د زړه له لاسه دارې وهي ،
ميينان تول دي له يو بل ګيله من ،
ګلان ، بلبل او له بورا زړه تورن .
ساقی له ميو او پيالو ځينې موړ ؛
ورونه له خويندو او له ميندو بيزار ؛
خپلوان په خپلو کې پردي دي پردي........

×××××

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې پردیتوب کې دې هر څوک بې وسه ،
د خدای خدائې ناکامه ،
د بنده هڅې سترې ،
له تدبیر لاره ورکه.

××××

نو خندا ژاړي ورته ،
او غم له مستې خندا شین ښکاریږي ،
دې پردیتوب هر څه له هر چا بیل کړل.......

د ۱۹۹۸نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښیرې (۱)

ستا جنت جنت وطن ته ،زه دوزخ، دوزخ اور غــــوارم
لکه خپله ورانه خونه ، ستا محل هم نسکور غـــــوارم
ورور دې ودراوه ورور ته ، خپل بچی دې په بلار مړ کړ
ستا په کلي لوی شیطانه،تر دې بدلا څه نور غــــوارم
حضیره دی هره لو یشت کړه ،هره تیږه دې شنا خـــتــه
تاته هم په هر څپک کې ، ستا بچیو ته ګور غــــوارم
زما په پاکه خاوره راغلل ، ستا ناولی راکــتـــونــــه
ستا په خپل ناولي بڼ زه ، د محشر شراو شور غوارم
د فساد په نبلي سپوره ،د ګـــناه د ملک بـــــــاداره
ستا د کبر خونی غابن ته د افـــغان د مټ زور غوارم
چې آزار ئې چا اخیستی ، ورته اور په لمن پروت دی
ستا د خپل تر بور په شانی ، تاته هم دا پیغور غوارم
دافغان د پګړۍ ولونه ، هر غــــــلیم ته زولانې دی
انتقام کی ئې د وینو دغه دار درتـــه خـــــپور غوارم

۱۹۹۸/۱۱/۲۶

(۱)دا ښیری بیل کلینتن ته زمونږ په وطن د هغه د راکتی حملی له درده لیکل شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوڅیو حسرت

ستا پـه تـورو زلفو کې سپین ولګید
یا په خړو وریـځـو کـې بریښنا شوله؟
دا د تور تمونو څادر څـیـری شـو
یا خپره د لمر د څـرک رڼـا شـولـه ؟
دا خـپـلې ځـوانـۍ ته دې لوګی وکـړ
یـا لـمـبـه زمـا دزړه دنـیا شـولـه؟
څنې دې قودۍ ،قودۍ کوځۍ نه شوې
ماتـه مـې د ښـکلو هـیلـوملا شـولـه
مـینـه مـې په خپل اور کې پخه شوله
پـریـږده چې رسوا شي چې رسوا شوله
ستا د ویـښـتوهـرتـار او هرخم او پیچ
ماتــه د ژونـدون ښـکلې دیـبا شوله
تـل دې پـسـرلـی د تن تازه واوسـه
پـورتـه مـې لـه زړه دغـه دعـا شوله

۱۹۹۸/۱۱/۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناه

څومره چې ده لویه د توبې ګناه
هومره ده خوږه د پیمانې ګناه
دغه پښتون سر د ټیټېدو نه دی
نه مې ده پېرزو پرې د سجدې ګناه
هغه د منصور غوندې رسوا نه ده
ورکه شه نا ولې د پردې ګناه
مینه کې دي دواړه جهانونه پټ
ځکه ده خوږه د یارانې ګناه
سوزي چې پتنګ ځان په لمبه د عشق
څه ده په دې منځ کې د ډیوې ګناه
وچ لغړ اغزی ته هرڅوک بد وائې
پټه ده د ګل او د غونچې ګناه
لمرئې په ځینډې د مکر وواژه
نه ده د بخښلو د تیارې ګناه
ای چې په نامه کې دې انس موج وهي
چا کړه درکې ځای دا د کینې ګناه
هر یوه ته ئې توره د مذهب ورکړه
څومره ده درنه د زمانې ګناه

(c) ketabton.com: The Digital Library

را چې نور د کفر ثواب وګټو
بس ده د ایمان او د کعبې ګناه
وزغمه زمریه نا کردې د دهر
وانه خلې په غاړه د ګیلې ګناه

۱۹۹۸/۱۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانۍ ښځې ته

د ګناه په وحشي غيږ کې
لکه شنه پاڼه رپېږې
د شهوت د زمرې مخ کې
د هوسۍ غوندې ترئيږې
د هوس په ظالم لاس کې
بازيچې په څېر لوبېږې
د قوت او زور پنجو کې
ګل غوټۍ غوندې رژېږې
خوشحالۍ ته د زړه دارو
ته چورلېږې او ګډېږې
د خپل لوټ عزت په مړي
زار ژړېږې او سوځېږې
د دنيا په تور بازار کې
لکه وينځه ئې خرڅېږې
د رواج او رسم بند کې
پيغلتوب کې لا ورستېږې
د روزګار د سيلۍ مخ ته
لکه شنه نوده ماتېږې
د ژوندون د پيټي لاندې
د بسمل په څېر تپېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه دنــیا خــتــلــی لــمـر دی
تــه تــیا روشــپــو کــې او سیږې
لـــږ دې حــال تـــه نــظـر وکړه
لا بـــه کلـــه راو یـــښـــیـــږې
لــه دی ژونـــده مـــرګ بهتر دی
تـــه پـــه دې هـــم ښـــه پـــوهیږې
د بـــدلـــون فکـــر پـــیـــدا کـــړه
پرې له دې حــاله خــلا صــیـــږې
پـــه تـــدبـــیر او پـــه هــمت خپل
د آســمان بــام تـــه رســیـــږې
پـــاخـــه پـاخــه وخت روان دی
تـــه لا- بـــیـــرتـــه پـــاتـــی کیږې

۱۹۹۸/۷/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ، شنه ، سپین

کله چې هر څه سره وو
که هر څه سره ښکاريده ..
نو د پوښتنې ځای هيڅ پاتې نه وو

خو چې د شنو دوران شو
بيا هم شنيلی او پاڼې
چې له پسرلي تر مني
هميشه شنې بريښيدې
د شنو په نوي پسرلي کې
لا هم.......
هاغسې سري ښکاريږي
خو ولې ؟
اوس چې د سپينو وخت دی
نو د مالو چو او د واورو رنګ هم
د پخوانيو سرو د وخت په شانی
په وينو سره ښکاريږی ؟

۲۵/۱۹۹۸/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ نشته

د بخدي لوړو برجوکې
سره او شنه تو غونه نشته
ددې ښار ګڼو کوڅو کې
د ژوندون شورونه نشته
دیما د لاس ګوربت ته
د پرواز وزرونه نشته
د آرین په نغري کې
دزردشت اورونه نشته
د تیاروخدای باچاهی کړی
میترائې فکرونه نشته
د ویدا افسانه ګونګه
د نیسانازونه نشته
د غاتولوبوټي سوي
د هوما ګلونه نشته
د مستۍ بزمونه غلي
دسوما جامونه نشته
په کردار، ګفتار، پندار کې
د نیکو خویونه نشته
د باګرام په معبده کې
داوشاس رقصونه نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوشان لوی مدنیت هیر
د فرهنگ ویاړونه نشته
د ضحاک د ښامار غاښ ته
د کاوه زواکونه نشته
ایمل خان - دریا خان لاړل
د خوشحال ننگونه نشته
په ایلبند او سردرو کې
د شپنو غږونه نشته
آمو ژاړي آباسین ته
چې اتل میړونه نشته
د پامیر په زړه کې اوردی
پکې سره لالونه نشته
هر څه مړه دي هرې خواته
د پاڅون سوچونه نشته
د کاغانو بازار تود دی
د بلبل غږونه نشته
د گیدړو په دوران کې
د زمرو وختونه نشته

۱۹۹۹/۴/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیخ ته

تــه د طــهــورو پــه خیالونو کې مست
ته دغلمانو په خـوبـونـو کې مست
ته د حورانو د نــازونــو نــیــشــئه
تــه د کــوثــرو په موجونو کې مست
تــه د جـنــت د بــاغ او ګل لــیونی
تــه د عــقــبا پــه لذتونو کې مست
تــه پــه ثــواب پسی سرتوره ملنګ
تــه بــه تــوبو اوتکبیرونو کې مست
تــه د ازل پــه لاس جــوړ شوی غلام
تــه د پــردیــو پــه دامونو کې مست
تــه د تــقــدیر ځنځیر په غاړه ګرځې
تــه د قــسمت پــه تالابونو کې مست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د معروف او منکر چیغې وهې

تــه پــه ګـناه او عــذابونو کې مست

تــه دې وهــه د عــقـل لا فــې شیخه

د جـهل پلارئې په وهمونو کې مست

تــه بــه زمري ته سمه لار څه ښئې ؟

ئــې پــه ګمراهو تدبیرونو کې مست

۱۹۹۸/۱۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژړا ملګري

زه خپلو یادونو سره ژاړمه

ځکه فریادونو سره ژاړمه

اوښکې مې شوکارې لګوي په مخ

خود به له سوزونو سره ژاړمه

خپلو ته مې هم چې ډیر پردي ښکاري

زه داسی غمونو سره ژاړمه

زړه ئې کړ سوری راته ،ځیګر ویلې

دغسی دردونو سره ژاړمه

کریکه مې د سوز ،د بریښنا منډه ده

مستو توفانون سره ژاړمه

نخښه د کوم ټپ مي په صورت نشته

پټو پرهرونو سره ژاړمه

تښتي مې له روح نه د دوزخ لمبې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمبو کلی

اسدالله زمری

دا سی عذابونو سره ژاړمه

وبه چوی که تیږې ته ئې ووایم

زه د زړه حالونو سره ژاړمه

هر بند کې ئې موج وهي دزړه وينې

تل چې مې شعرونو سره ژاړمه

خوله کې د غربت ددیو پریوتی یم

ډیرو حسرتونو سره ژاړمه

وای چې د وطن ددنګو غرو زمری

سوو امیدونو سره ژاړمه

۱۹۹۹/۴/۱

کابل وسو

کابل وسو، نازولی کابل وسو
د وطن د مور دا ښکلی کاکل وسو
چې اغزي وو د پردو د بدو سترګو
د افغان د پګړۍ سرکې، سور ګل وسو
د عطرونو پرځای خیږي ترې لو خړې
غاټول وسو، ګلاب وسو، سنبل وسو
د غرور تندۍ ئې مات شو سترګې تتې
د مکار خزان له لاسه بلبل وسو
چې له موټې ئې قوی سوک وو جوړ شوی
نامردیو ئې ټول توان تحمل وسو
چې راټول وو پرې خواره و اره وګړي
د نااهلو اولاد و تغافل وسو
سر ببر، ټټر شوکارې، مخ شکیدلی
دې حالت ته ئې پردی وو که خپل وسو
بشري تاریخ پرې سوی لوغړن شو
بې تاریخو چې لرغونی کابل وسو
چې لوګی ئې وای ښکلا ته ای زمریه
چا لمبه کړه په نظر، په منګل وسو

۱۹۹/۴/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

وران کابل

کابل وران شو، په لمبو کې جلبل وسو
د وطن د میړنیو اتل وسو
چې عشرت ته ئې حسرت کې سوځیدل ټول
ددې غرونو شنه لمن او ګوګل وسو
لودن ورک شوله هر چا نه، زمان ورک شو
نن لمبه شو په لمبوکې، ازل وسو
مرګ یاغی شو، خپل پردي ورځنې ورک دي
عزرائیل ئې کړ ستي او اجل وسو
چې وو تږی تل د سولې - پخلائینې
کرکې وران کړ په جنګونو، جدل وسو
هیڅ زړه سوی او صرفه چا ورته ونه کړه
په جامه د کاروانې کې، تورغل وسو
ټول بدن مې شو لمبه لمبه پری سوزي
د زړه تل کې مې بل اورد بدل وسو
د ګربت دا ځاله ورانه، بچي ئې وریت شول
د زمرو د استوګنې بورجل وسو

۱۹۹۹/۴/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدله زمانه

ورکې د ژوندون خوږې نغمې شولې
جګې د سماع او وعظ نارې شولې
درون د ښادر د مرګ دی په دې مینه پروت
هر خواته قبرونه وحضیرې شولې
هر چېرته ده ګرمه دلمبو قصه
هر ښه پرې لوخړې او ایرې شولې
دلته اوس سودا د مرګ او ژوبلې ده
نوی ئې دلال او معاملې شولې
چېرته چې ښکالو باندې بندیز لګي
غلې پرې نغمې او ترانې شولې
غیږه کې زمري نه ګید روګټه
ځکه ،اوس بدلې زمانې شولې
چېرته خفاشان چې پاچاهي کوي
ورکې ترې رڼا او سپېدې شولې
هر چېنې ساقي شو د رضوان د جام
هیری ورنه سوال او وظیفې شولې
ټول وینی خواره کړل د طهور طمعې
سور پکې جهاد او سرې سجدي شولې
خوب او خیال د حورو او غلمانو دی
ګرمې د جنت.دوزخ قصې شولې
تور جلاد هم سپینې جامې واغوستې
حکم ئې قصلص او یا دورې شولې
بس مرداري ګیری،غوړې ښځې دي
ورکې دافغان جګې شملې شولې
سر نشته وسرور نشته،سالار نشته
ستر ګې د غیرت ټولې وړندې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غیرت څریکې

«چې له ګرده د پښتو ئې، پس له مرګه هم آمـــان غـوښت»
د هغه خوشحال په قبر ، ښکاري اوس د پردو پلونه»
د «میر ویس» ټول ارمانونه،نن د شرم ډنډ کې ډوب شـــول
د وطن د مور په وېنو ،بیا ګرګین ښخ کړل غاښونه
د « احمد» غیرت او برم ، بی ننګیو کې ورک ښـــکـــاري
د نا اهل اولاد له لاسه ، ورې د سیالو پیغورونه
په هر ځای کې ښخې ښکاري ،د تورتم خوني منـــګولـــې
په تیارو کې دي لارورکی «روښاني» عالي فکرونه
د « ملالې» دروند پړونی ، بې ستریو ته پـــرده شـــوه
د «نازو » په نامه خاندي ، د بازار هر جائې نجونه
«مسجدي» دی که «ملا» دی، د مسجد له نـــامــه تښتي
په کلدار او ریال خرڅ شول ،هم مذهب ،هم ایمانونه
«ابا سین»«آمو »ته ژاړي، د «هلمند » اوښکې شوې وچې
چې اوبو په ځای ئې زړو کې ، د سرو وینو دي موجونه
«هندو کش» په سپینه ږیره ،ر نې اوښکې دی بهیـــــږي
چې په تور بازار ئې خرڅ شول ، ټول د سرو زرو کانونه
د هغو د غیرت څریکې ،نورې غـــــلـــې او ویدې دي
چې په ټیټو سترګو ئې وڅښل د پردو د جام بنګونه
د افغان ستره ټبره ، سترګې وغـــوړوه پـــاڅـــــه !
ستا وطن ته دي نیغ شوي د نیستی ترخه ګواښونه
ننګ دې څه شو نوم دې څه شو ؟عزت څه او پت دې څه شو ؟
د «اکبر» له ګوره خیږي ، د اسې چیغې فریادونه
د پلرو د تورې بریښ لاړ ،اسارت په زنګ کې ورک شو
د خپل ورور په زړه دې تش کړل ،د پردیو تو پکونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پردیو تر لاس لاندې ، نه عزت شته او نه پـــــت شته
دي دنیا کې تل سرلوړي ، ټول خپلواکه ملتونه
سر هغه دی چې شو پورته ،مټ هغه چې و ښـــوریـــږي
تل ژوندي هغه ځلمي دي ، چې آزاد ئې کړل ځانونه

ځه زمریه تری لوګی شه ،چې نظر ئې نه شي توره
چا چې غوڅ کړل په میړانه ، د پردو سر او لاسونه

۱۹۹۹/۵/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلنه

ځي چې له وطن نه رنګ په رنګ غمونه وکړو
څه چې مو کرلی دی هغه فصلونه وریبو

پاکې ارادې او نیکې هیلې که سر خوره شوې
ځې چې د ناولو سر خورو ، سرونه وریبو

کله د چا لاس، کله پښه او کله سر غوڅ دی
دې د ژوند لو ګرو نه خوني لاسونه وریبو

هر یو د خپل پلار او د نیکونو دعا ګویه کړو
ځي د کفن کشو ددوران ، وختونه وریبو

هر څوک وائې څه په ما ئې څه؟ ما هر څه کړي دي
ځان نه را تاو کړي ، دا غلط خیالونه وریبو

څو پوری به خپلو کې د جنګ شرم ته غاړه ږدو
ځي چې ټول وطن نه ،د نفاق تخمونه وریبو

څومره بې ننګي ده چې د بل دلاس آله واوسو
خپل لاسونه یو کړو ، دا پردي زواکونه وریبو

څو چې سوارې ئې شې نیزې تیري کوونکو ته
دوی چې دي کرلي ، دا اغزن ګلونه وریبو

دې و حشت ته غلی کښیناستل پخپله جرم دی
ځي چې د عمل د لا س او پښو بندونه وریبو

قبر د شهید به کړو سنګر او شناخته ئې سپر ځانته
تورو او نیزو ته به دا ټول توغونه وریبو

در س به د عبرت ورڅخه واخلو مستقبل ژوند ته
ځمکې د ماضي نه به کره درسونه وریبو

دغه د تاریخ د آزموینې نوی دور دی
پا څیږئ زمرو چې د بري خوندونه وریبو

۱۹۹۹/۵/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د شعرونو یوه مجموعه چې نوم مې ورته« د لمبو کلی» ایښی وو ،د کابل له دولتي مطبعې او یو شمیر نورو کتابونو سره یو ځای د مجاهدینو په لاسو وسوځیده ،دا شعر په همدې مناسبت لیکل شوی دی.اوس چې د نوموړې مجموعې شعرونه را سره نشته او له وطن نه هم «د لمبو کلی» جوړ دی نو دا مجموعه مې هم دا سې وتوموله.

د لمبو کلی

وسو په لمبو کې د لمبو کلی　　دا د ښکلو هیلو او اسرو کلی
هره خښتنه ئې زما ټوټه د زړه　　ختهٔ ئې په وینو وه لمده د زړه
وه هوائې مسته ولوله د زړه　　دا مې وو د روح د اوسیدو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هلته اوسیدل مې امیدونه ټول　　هلته غوړیدل مې ارمانونه ټول
هلته نڅیدل مې هوسونه ټول　　دا زما د ټولو اندیښنو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هلته جذبې مې د ځوانۍ پټې　　هلته انګازې مې دیارۍ پټې
هلته مې د زړه بې قرارۍ پټې　　دا مې وو د مستو ولولو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

هلته احساسات ټول خوځیدل زما　　هلته ټول رازونه ښکاریدل زما
هلته ټول غمونه بلیدل زما　　دا مې د ښادیو او غمو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هره پوله ئې حد وو د غمو زما　　هر پټی ئې کښت د ترانو زما
هر بوټی ئې ځاله د آرزو زما　　دا مې د شنیلیو او ورشو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هر انګړ کې جوش وو د ژوندون غلی　　هر کور کې جنون وو د هامون غلی
هره خونه کې ئې نن، سبا ، پرون غلی　　دا مې وو د غلو تو فانو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر خوا ته ژوندۍ وې د پاخون هڅې هر خوا غړېدلې د لټون هــڅې
هر شی کې تودې وی د بدلون هڅې دا مې وو د ځوانو تلوسو کــلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

هلته کلمې لکه سکروټې وې هلتــه ارادې تر پولاد کلکې وې
هلته پیمانونه ټولې ګټې وې داو و د زیـارکښو پرګنو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
دا کلی وو جوړ مې له شعرونو نه ښکلو ځلوریــځــو غـزلـونو نه
جوړ وو له روانو سیلا وونو نه دا مې د احساس د پــلوشــو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
بل پرې مجاهدو سره اورونه کړل جګ ئې ورته زړه نه تور دودونه کړل
خاورې او ایرې ئې سره لالونه کړل جوړ تری شو د ورانو کنډوالــو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سم اټکل

زه دې يم شاعر او تــــه غـــزل زما
ته مې تـــلوســه اوتـــه تکـــل زما
بار د ژوند په ولـــوســر گـردانـــه تل
زه يم مسافر، تـــه ســـر منـــزل زمـــا
هر خوا دمې کوهي اوگـــړنـگونه دي
ته د کړليچنو لارو مـــــل زمـــــا
زه بندي د غم د تـــورتمونـــو يـــم
ته دغو تيارو کې ئـې مشـعل زمـــا
زه د ناهيليو د کـــوهـــــي يـــو سف
ته مې ئې نجات اوتـــه اجـــل زمـــا
دې ترخو يادونو کـــې چې پـــائـــمـــه
ته مې ئې خواږه اوتـــه عســـل زمـــا
زړه خو دې به يو ځـــل رانـــه وړی دی
راشه يو ځل بيا ،ډک کړه گـــوگـــل زما
ته به مې د ژوند د پائښت ستوری شې
سم مـــې وو بس دغـــه يـــو اټکل زما

۱۹۹۹/۵/۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې زمری

هغه د حسن ښاپیری ده ، د ښکـــلا فرښته
له حیـــا ډکه شنه غوټۍ ده ، د وفا فرشته

هره اداء ئې د نظر ، په زړه خوښۍ راولـــي
د شنــــه چمن مسته هوسۍ ده د حیا فرشته

په ترنم کې د غږ،روح ته ،زندګي ورکـــوي
د مـــو سیقي د ملک شهۍ ده ، درښا فرشته

د تن له عطرو ئې وربمه د پسرلي اخـــلي ساه
تـــــړلی کان د خوشبوئۍ ده ، د بقا فرشته

هره غمزه ئې ددو سترګو ،یو زر غشـــي ولي
د شنه اسمان سخته ږلۍ ده د بریښنا فرشته

ځمکه اسمان ئې دښکلا د جلوو لمر نیولی
د ټـــولو حورو شهزادګۍ ده، ددنیا فرشته

زمریه پام چې د هوس په دام ئـــــې کینوځې
د پښتـــــنې مینې زمرۍ ده،او زما فرشته

۱۹۹۹/۵/۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

عرش

مینه ژوند کې د انسان ، یـــو خزانه ده
دا د ټولو زیـورونو دُردانـــه ده

د احساس او عاطفې د اسمان عرش دی
د خوښـــیو او غـــمـــونو تازیانه ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاله اور

مینه څه ده ؟د ژوندون د کـــاله اور ده
بې له مینې د انسان زړه سوی سکور ده

یا د اور او د کـــنګل یوه نړېده ده
یا د تورو تیارو تل کې یو زوړ ګور ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده

مینه حسن ده ، وفا ده او ښکلا ده
مینه شور د زندګي ده او رڼا ده
د غرور او دغیرت د تاج الماس دی
مینه نن، مینه پرون، مینه سبا ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه ګل ده ، په ګلزار د سړیتوب
مینه لمر ده په سهار د سړیتوب

مېنه ګنج ده چې بها ئې مونده نه شي
نه خرڅیږي په بازار د سړیتوب

١٩٩٩/٦/٢٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبو تصویر

ته لکه غوټۍ د حیا شنو پاڼو کې پټه ښه
زه د تا په عشق کې لکه ګل غوندې رسوا خوشحال

ته زما د زړه صدف کې، ښکلې مرغلره ئې
زه دې په بازار د محبت کې په سودا خوشحال

ته بله ډیوه ، د شیشې منځ کې تل رڼه واوسې
زه لکه پتنګ دې په طواف او په رڼا خوشحال

ته پښتنه ناوې ، د عفت شالوکې پټه ئې
زه لکه ماشوم دې د دیدار په تمنا خوشحال

ته د اسمان ستورې، رسیدل درته مهال بریښي
زه ورک مسافر ،دې په جلوو او په ځلا خوشحال

ته لکه ایمان مې ، د وجود په ذروبره ئې
زه د عشق عاصي دې په وعده د نن سبا خوشحال

ته ئې د اوبو تصویر ، چې لاس دروړلی نه شمه
زه د وصال تږی ،په سراب یم د سارا خوشحال

ته لکه هوسۍ د ترئیدلو او ښکلا مثال
زه لکه زمری دې د خرام په تماشا خوشحال

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټون

زه به وای مجنون که می لیلا چیرته مونـــدلې وای
یا می د جنون سیاله سارا چیرته موندلې وای
زه به د یـــما په خیر پـاچـــا د آریـــانـــا ومه
جام ته مې د مینې که سوما چیرته موندلې وای
وخته چې په غاړه تا کچکول د ګـــدایۍ راکـــړ
کاش !دې کوږ قامت ته مې امسا چیرته موندلې وای
ژونده !ته به وریت وی د حسرت په تناره کې اوس
سوز ته د ارمان مې که ژړا چیرته موندلې وای
زه به د رسره ومه تــــر مـــرګـــه د زمري بخته
تا کې مې که څه لویه خطا چیرته موندلې وای

۱۹۹۸/۳/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انديښنو لړۍ

شپه دې د زلفو سلسلو اوږده کړه
کمه ما په دې ښکلو قصو اوږده کړه
شم له دې نيم نفس ژوندون نه لوګی
چې ستا ارزو ئې په کلو اوږده کړه
يو غمزه وه ،د بڼو له شانه
چې ئې لړۍ د انديښنو اوږده کړه
کومې اداء ته دې قيامت وو ايم؟
ورځ خو د مخ ، په پلوشو اوږده کړه
نه مړيدم دې ،په ديدن باندې زه
چې مې خبره په ورو ورو اوږده کړه
زمريه !سترګې له دنيا نه پور کړه
لحظه د وصل په کتو اوږده کړه !

۱۹۹۹/۶/۲۱

د مراد ځرک

له حسده لیونی شم ائینې ته
چې نیولی ئې په غیږکې ستا تصویر دی
حسنه تا دا شور ماشور په دنیا جوړ کړ؟
که شکولی مې مجنون عشق ځنځیر دی
نظر ځنګه لار پیدا کړي ستا لیمو ته؟
چې مدهوشه دې د مح رڼا ته ځیر دی
دا د مشکو قافله په دې لار راغله؟
که خرام کې چیرته بیا زما نخچیر دی؟!
چې په هر قدم کې، سل ځایه لګیږي
دا زما په تندی لیک، ځنګه تقدیر دی؟
د مرام په غره به، ځرک د مراد وشي
هسې نه چې بې پایانه دا شوګیر دی

۱۹۹۹/۶/۲۵

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library